

Sędzia Dyscyplinarny przy Dolnośląskim Związku Koszykówki we Wrocławiu
ul. Borowska 1-3, 50-529 Wrocław
e-mail: krzysztof.fila.kf@gmail.com

Wrocław, dnia 25 października 2022 roku

Oznaczenie: **Wro/2/2022/KF**

Adresaci:

- 1) **Piotr Gliniak**, za pośrednictwem klubu „WKK Wrocław”;
- 2) **Dolnośląski Związek Koszykówki we Wrocławiu**;
- 3) **Polski Związek Koszykówki**.

ORZECZENIE

Sędzia Dyscyplinarny przy Dolnośląskim Związku Koszykówki we Wrocławiu w osobie r.pr. dra Krzysztofa Fili, po rozpoznaniu w składzie jednoosobowym sprawy na posiedzeniu w dniu 25 października 2022 roku, na podstawie odesłania zawartego w § 35 Regulaminu Zawodów Dolnośląskiego Związku Koszykówki we Wrocławiu na Sezon 2022/2023, orzeka, co następuje:

na podstawie § 22 ust. 1 pkt 3 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Koszykówki, obwinionego **Piotra Gliniaka** uznaje winnym popełnienia czynu niesportowego zachowania w czasie zawodów, związanego z naruszeniem nietykalności cielesnej sędziego, i, na podstawie § 22 ust. 1 pkt 3 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Koszykówki, wymierza mu karę pieniężną w wysokości 700,00 zł (siedmiuset złotych).

Uzasadnienie

Organizator rozgrywek powiadomił tut. Sędziego w dniu 21 października 2022 roku o możliwości popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary dyscyplinarnej podczas rozegranego w dniu 19 października 2022 roku meczu kategorii U19M pomiędzy drużynami „WKK Wrocław” i „Exact Systems Śląsk Wrocław I”. Organizator rozgrywek przekazał m.in. nagranie z meczu, które uprawdopodobniło popełnienie wyżej wskazanego czynu zabronionego. Na tej podstawie, postanowieniem z dnia 21 października 2022 roku, Sędzia wszczął postępowanie w sprawie.

Sędzia Dyscyplinarny przy Dolnośląskim Związku Koszykówki we Wrocławiu
ul. Borowska 1-3, 50-529 Wrocław
e-mail: krzysztof.fila.kf@gmail.com

Sędzia ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 października 2022 roku w 1. minucie IV. kwarty meczu kategorii U19M pomiędzy drużynami „WKK Wrocław” i „Exact Systems Śląsk Wrocław I” został przez sędziego Tomasza Smoszyńskiego orzeczony faul popełniony przez zawodnika drużyny „WKK Wrocław”. Obwiniony trener drużyny „WKK Wrocław” Piotr Gliniak, nie godząc się z decyzją sędziego, skierował w jego stronę protest, który zakończył się decyzją sędziego o orzeczeniu faula technicznego przeciwko obwinionemu. W trakcie, gdy sędzia sygnalizował faul techniczny do stolika sędziowskiego, obwiniony wszedł w obręb boiska i stojąc za plecami sędziego, lewą ręką pociągnął sędziego Tomasza Smoszyńskiego za lewe biodro, ukazując kontakt, który jego zdaniem, został przez sędziego pominięty przy ocenie akcji boiskowej. Za to zachowanie obwiniony chwilę później został ukarany faulem dyskwalifikującym.

Ustalając termin meczu oraz osoby zaangażowane w zdarzenie, Sędzia oparł się o protokół meczowy (k. 3). Dokładny przebieg zdarzenia dokumentuje nagranie z meczu (k. 4), w obrębie którego brak jest dostrzeganych śladów ingerencji w zapis obrazu i dźwięku, co czyni ten dowód wiarygodnym. Co więcej, wskazany szkic faktualny potwierdzają również wyjaśnienia samego obwinionego Piotra Gliniaka (k. 9) oraz zeznania świadka – pokrzywdzonego zajściem Tomasza Smoszyńskiego (k. 11).

Sędzia zważył, co następuje:

Zwrot „naruszenie nietykalności cielesnej”, który pojawia się w § 22 ust. 1 pkt 3 Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Koszykówki (dalej: „Regulamin”), należy wyklądać w ten sposób, jak czyni się to w obrębie polskiej karnistyki. Stąd, winno się przyjmować, że zwrot ten oznacza tyle, co wszelkiego rodzaju czynności oddziałujące na ciało drugiej osoby. Przy tym, co równie ważne: „Podejmowane przez sprawcę działania mogą, lecz nie muszą wywoływać u pokrzywdzonego uczucia bólu. (...) Naruszenie nietykalności cielesnej obejmuje również działania niewywołujące dolegliwości fizycznej, a nieakceptowane przez osobę pokrzywdzoną” (A. Muszyńska, w: *Kodeks karny. Komentarz*, red. J. Giezek, Warszawa 2021, *Lex*, kom. do art. 217, tezy 7 i 8).

W rozpatrywanej sprawie nie ulega wątpliwości, że obwiniony spowodował kontakt

Sędzia Dyscyplinarny przy Dolnośląskim Związku Koszykówki we Wrocławiu
ul. Borowska 1-3, 50-529 Wrocław
e-mail: krzysztof.fila.kf@gmail.com

fizyczny z sędzią. Kontakt ten, z oczywistych względów, był nieakceptowany przez sędziego, skoro – po pierwsze – trener w trakcie meczu koszykówki nie jest uprawniony do przebywania na boisku, tzn. poza tzw. strefą ławki swojej drużyny (art. 7.3 Official Basketball Rules 2022), po drugie – ma prawo zwracać się do sędziów wyłącznie w uprzejmy sposób (art. 7.5. Official Basketball Rules 2022), co stoi w jawnej sprzeczności z szarpaniem lub powodowaniem innych zetknięć fizycznych z sędziami meczu. Tym sposobem obwiniony, działając w zamiarze bezpośrednim, umyślnie w sposób bezprawny wypełnił znamiona czynu niesportowego zachowania w czasie zawodów, związanego z naruszeniem nietykalności cielesnej sędziego, co stanowi kanwę uznania go winnym dopuszczenia się karalnego zachowania z § 22 ust. 1 pkt 3 Regulaminu.

Sędzia wymierzył karę, kierując się następującymi przesłankami:

Odrębnego – nieco szerszego – rozważenia wymaga natomiast kwestia orzeczonej kary. Wydaje się bowiem, że w tym przypadku rozstrzygnąć należało tzw. *hard case*, czyli wyjaśnić sytuację, w której poszukiwanie sprawiedliwego rozstrzygnięcia sprawy nie mogło się opierać tylko na powierzchownym zbadaniu dostępnych treści normatywnych. Mianowicie, zgodnie z dosłownym brzmieniem przepisu § 22 ust. 1 pkt 3 Regulaminu, karą za czyn niesportowego zachowania w czasie zawodów, związanego z naruszeniem nietykalności cielesnej sędziego, jest kara pieniężna do 20.000,00 zł i kara dyskwalifikacji na okres od 6 do 24 miesięcy. Przeto, *prima facie* mogłoby się zdawać, że kara pieniężna oraz kara dyskwalifikacji muszą być zawsze orzekane kumulatywnie, z uwagi na użyty w tekście Regulaminu spójnik „i”, wyznaczający logiczną koniunkcję. Zdaniem Sędziego, pierwsze wrażenie jest jednak mylne, ponieważ dekodowanie z przepisów normy sankcjonującej nie może w tym przypadku odbiegać od kontekstu systemowego, zgodnie z którym przepisy należy przekładać na normy w szczególności w ten sposób, który nie prowadzi do sprzeczności technicznej norm tudzież zapewnia zgodność normy z zasadami systemu (zob. szerz.: J. Wróblewski, w: W. Lang, J. Wróblewski, S. Zawadzki, *Teoria państwa i prawa*, Warszawa 1986, s. 442 – 448). W związku z tym, nie sposób pominąć w pierwszej kolejności regulacji § 15 ust. 2 Regulaminu, podług której kary dyscyplinarne, o których mowa w § 15 ust. 1 Regulaminu, mogą być wymierzone łącznie, co stanowi opowiedzenie się za fakultatywnością łączenia kar, pozostającą w gestii organu orzekającego. Z drugiej strony,

dyrektywa (zasada systemu) z § 3 ust. 5 Regulaminu wprost nakazuje, by kara dyscyplinarna była adekwatna do wagi naruszenia przepisów, za które jest wymierzana, oraz – do stopnia zawinienia osoby lub osób odpowiedzialnych za naruszenie przepisów. Nie jest toteż możliwe, by przepis części szczególnej Regulaminu, a więc choćby właśnie § 22 ust. 1 pkt 3 Regulaminu, albo wprowadził obligatoryjne łącznie kar, albo wyeliminował obowiązywanie dyrektywy proporcjonalności kary, ponieważ godziłoby to w założenie o racjonalności kreacji przepisów. W konsekwencji, zaznaczona w przepisie § 22 ust. 1 pkt 3 Regulaminu koniunkcja kar musi być odczytywana raczej jako wyliczenie dostępnych możliwości karania, niżli jako przykaz ich bezwzględne łącznego orzekania, co zbliża interpretację przepisów do przyjęcia zachodzącej w normie sankcjonującej alternatywy łącznej kar. Oczywiście, Sędzia ma świadomość, że przedstawionemu rozumowaniu może zostać postawiony zarzut dokonywania wykładni *contra legem*, atoli rozpatrywana sprawa rozstrzygnięta została w oparciu o tak, a nie inaczej odczytane głębsze struktury normatywne, co stanowi próbę odnalezienia rozwiązania jakkolwiek sprawiedliwego.

W związku z powyższym, Sędzia nie orzekł wobec obwinionego kary dyskwalifikacji na okres od 6 do 24 miesięcy, albowiem *in concreto* nawet kara dyskwalifikacji jej w dolnym zagrożeniu byłaby rażąco niewspółmierna do stopnia zawinienia obwinionego, który dopuścił się czynu jednoaktowego, o niskim natężeniu siły fizycznej, za który wyraził skruchę w swoich wyjaśnieniach. Niemniej jednak, należy mieć na względzie, że czyn naruszenia nietykalności cielesnej sędziego jest jednym z czynów obarczonych poniekąd najsurowszymi karami w obrębie całego Regulaminu, co stanowi refleks sformułowanej *a priori* przez prawodawcę oceny, iż sędzia meczu, jako osoba powołana do rozstrzygania sporów, nie może być przez uczestników meczu wciągana w te spory, co wszak mogłoby prowadzić do utraty przez sędziego cechy niezależności, powodowanej obawą przed jakimikolwiek fizycznymi aktami agresji. Stąd, kierując się przede wszystkim wskazaniem dyrektywy prewencji generalnej negatywnej, tj. motywem odstraszenia wszystkich potencjalnych sprawców przed naruszeniem nietykalności cielesnej sędziów w przyszłości, Sędzia wymierzył karę pieniężną we wskazanej w sentencji wysokości, co zarazem wypełnia konieczność odniesienia kary do wagi naruszenia przepisów, za które jest wymierzana oraz do stopnia zawinienia osoby lub osób odpowiedzialnych za naruszenie przepisów (§ 3 ust. 5

Sędzia Dyscyplinarny przy Dolnośląskim Związku Koszykówki we Wrocławiu
ul. Borowska 1-3, 50-529 Wrocław
e-mail: krzysztof.fila.kf@gmail.com

Regulaminu), jak również po części rekompensuje brak orzeczenia w stosunku do obwinionego kary co najmniej półrocznej okresowej dyskwalifikacji.

Mając na uwadze powyższe, Sędzia orzekł, jak na wstępie.

Sędzia, na podstawie § 14 ust. 11 Regulaminu, zaleca organizatorowi rozgrywek opublikowanie na swojej stronie internetowej treści orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

dr Krzysztof Fila
RADCA PRAWNY

Sędzia Dyscyplinarny
przy Dolnośląskim Związku Koszykówki
we Wrocławiu

Pouczenie:

- 1) Od orzeczeń dyscyplinarnych wydanych przez organ orzekający w I instancji stronom przysługuje odwołanie do organu odwoławczego, którym jest Komisja Odwoławcza PZKosz.
- 2) Odwołanie wnosi się **za pośrednictwem organu orzekającego w I instancji, a więc przesyłając zeskanowany i podpisany dokument na adres: krzysztof.fila.kf@gmail.com.**
- 3) Odwołanie wraz z jego uzasadnieniem wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia o nałożeniu kary. **Początkiem terminu będzie dzień 25 października 2022 roku, zaś jego końcem dzień 1 listopada 2022 roku.**
- 4) Wniesienie odwołania winno nastąpić jednocześnie z zapłatą kaucji odwoławczej w wysokości ustalonej lub zatwierdzonej przez PZKosz. Brak wpłaty kaucji powoduje pozostawienie odwołania bez rozpatrzenia. Kaucję odwoławczą wpłaca się na konto PZKosz.
- 5) Odwołanie powinno zawierać wyraźne wskazanie żądania oraz uzasadnienie, czyli wskazanie okoliczności faktycznych i prawnych uzasadniających żądanie. Odwołanie, które nie spełnia określonych wyżej warunków lub wniesione po terminie, pozostawia się bez rozpatrzenia.
- 6) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji w sprawie nałożenia kary dyscyplinarnej. W szczególnie uzasadnionych przypadkach organizator rozgrywek, może – na wniosek strony – wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozpatrzenia odwołania przez organ odwoławczy.
- 7) Każdy dokument dotyczący zawodnika po ukończeniu 13. roku życia a przed ukończeniem 18. roku życia wymaga dla swej ważności podpisania i przez zawodnika, i przez jego przynajmniej jednego ustawowego przedstawiciela.